ఏడు దశాబ్దాల 'స్వాతంత్ర్యం'

అధికారమార్పిడి జరిగిన ఏడు దశాబ్దాల తర్వాత కూడా అనేక ప్రశ్నలు సమాధానాల కోసం మనవైపు తేరిపార జూస్తున్నాయి. భారత ఉపఖండంలో మతతత్వ విభజన గాయాలను – ఒక దేశంగా – మాన్పగలిగిన స్థితిలో మనమున్నామా? మనకు చెప్పబడిన విధంగా, ఈ విభజన–మతతత్వ ఉద్రిక్తతలను తగ్గించగలిగిందా? రెండు శతాబ్దాలకు పైగా బానిసత్వంలో మగ్గిన మన మాతృభూమిని సామ్రాజ్యవాద బంధనాల నుండి విముక్తి చేయగలిగామా? ప్రతి ఒక్కరికీ భావప్రకటనా స్వేచ్ఛ వుండే ఒక నిజమైన ప్రజాస్వామిక దేశంగా; మతతత్వ, కులతత్వ భావనలకు దూరంగా; మతవివక్ష, పక్షపాతాలకు తావులేనివిధంగా; పేదరికాన్నుండి మన దేశ ప్రజలను విముక్తం చేసి వారిలో శాస్త్రీయ వివేచనను పెంపొందించగలిగేవిధంగా – మనమెప్పటికి అభివృద్ధి కాగలుగుతాం? మనం నిజంగా స్వేచ్ఛగా జీవిస్తున్నామా?

'స్వాతంత్ర్యం'లో పుట్టి, పెరిగిన మన తరంవారందరినీ ఈ ప్రశ్నలు వెంటాడుతూనే వున్నాయి. వాస్తవానికి మనం ఏం సాధించాలని కోరుకున్నాం? ఏం సాధించాం?

మన సోదరులతో మనం మూడు యుద్ధాలు చేశాం (వారిని 'పొరుగువారు' అని పిలవవద్దు) ఫలితమేమిటి? విభజనకు రెండువైపులా వున్న మనం విలువైన మన వనరులన్నింటినీ ఆయుధాల కొనుగోలుకు అమితంగా ఖర్చు పెట్టే కొనుగోలుదారులయ్యాం. స్థూలంగా చెప్పుకోవాలంటే సామ్రాజ్యవాద దేశాలు కోరుకున్నది ఇదే! ఈ కారణంగానే – ఉపఖండపు భౌగోళిక, చారిత్రక, సాంస్కృతిక అంశాలన్నీ విభజనలో ఉల్లంఘించబడ్డాయి.

విభజన – మతతత్వ ఉద్రిక్తతలను ఉపశమింపజేయటానికి బదులు, విభజనతో – రెండువైపులా మతతత్వం, మతఛాందసత్వం మరింతగా పెంచబడింది. పాకిస్తాను, తనను తాను ముస్లిము దేశంగా ప్రకటించుకొనగా, భారతదేశం లౌకిక రాజ్యంగా ప్రకటించుకుంది; కానీ వాస్తవంలో హిందూ రాజ్యంగా వ్యవహరిస్తోంది. ఇరుదేశాల పాలకవర్గాలు కోరుకునేది ఇదే. సమాజంయొక్క ప్రజల యొక్క ఆర్థిక, రాజకీయ జీవనాన్ని యథాతథ స్థితిలో ఉంచదలచుకున్నారు. నిరాటంకంగా సాగుతున్న వలసవాద దోపిడీకి వ్యతిరేకంగా ప్రజలలో పెరుగుతున్న ఆగ్రహం సమరశీల ప్రజా ఆందోళనల వెల్లువగా ముందుకు వస్తుంటే; కోల్‌కతా, ముంబై వంటి కార్మిక వర్గ కేంద్రాలలో బ్రిటిష్ వ్యతిరేక సమీకరణలు ఊపందుకుంటుంటే–వాటిని పక్కదోవ పట్టించటానికి వలస పాలకులు అనుసరించిన విధానాలనే 'స్వతంత్ర' పాలకులు కూడా అనుసరిస్తున్నారు.

ఉపఖండపు ప్రతీఘాతుక పాలకవర్గాలు, బ్రిటిష్ పాలకుల 'విభజించి పాలించే' కుటిలపూరిత పన్నాగంతో కుమ్మక్కై, వలస ప్రభువుల నుండి బహుమానంగా 'స్వాతంత్ర్యాన్ని' పొందాయి. వలస పాలకుల వారసత్వాన్ని పుణికి పుచ్చుకుని, అవే విధానాలను అమలుచేసే కళలో నిష్ణాతులైన మన దేశ పాలకులు మన ప్రజలపై కూడా అవే విధానాలను ప్రయోగిస్తున్నారు.

స్వేచ్ఛాయుత దేశ ఆవిర్భావానికి ఇవేమీ పురిటినొప్పులు కావు. ఇవి ఉపఖండపు భవిష్యత్తును రూపుమాపే లేదా తమకనుకూలంగా మలచుకునే సామ్రాజ్యవాదుల పథకాలు మాత్రమే. సాక్ష్యాలు అందరి కళ్ళెదుటా స్పష్టంగా వున్నాయి.

ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ దోపిడీకి అవసరమైన కారుచౌక శ్రమశక్తిని సమకూర్చే 'సామర్థ్యాన్నే', పశ్చిమ దేశాల ప్రసార మాధ్యమాలు – భారతదేశం మూడవ అతిపెద్ద ఆర్థిక వ్యవస్థగా ఎదుగుతోందనే ప్రచారం కల్పిస్తున్నాయి. కారుచౌక పారిశ్రామిక కార్మికశక్తి మాత్రమేగాక, సాంకేతిక వృత్తి నిపుణుల రూపంలో మేధోశక్తి కూడా చౌకధరలకే సామ్రాజ్యవాద దేశాలకు అందజేయ బడుతోంది. ఈ చర్యలతో భారతదేశంలో కొద్దిమంది అత్యధిక ధనవంతులుగా మారారు. ప్రపంచంలోని అత్యంత సంపన్నులైన శతకోటీశ్వరుల జాబితాలో మూడవ స్థానంలోనున్న భారతదేశంలో మరోవైపున 130 కోట్ల మంది జనాభాలో మూడొవంతు ప్రజానీకం దుర్భర దారిద్ర్యంతో తమ మనుగడే ప్రశ్నార్థకంగా మారిన స్థితిలో వున్నారు.

'మెడికల్ టూరిజమ్' పేరున ఖర్చులు భరించుకోగలిగిన సంపన్నులందరికీ ప్రపంచస్థాయి వైద్యసేవలను భారతీయ వైద్యులు అందించగలుగుతున్నప్పటికీ, సులభంగా నివారించదగిన జబ్బులకు కూడా వైద్యసేవలు అందక, ప్రతిరోజూ 312 మంది నవజాత శిశువులు మరణిస్తున్నారు. దేశవ్యాపితంగా అనేక గోరఖ్‌పూర్‌లను మనం చూడవచ్చు.

ఐఐటిలు, ఐఐఎంలు, ఉన్నత విద్యా కేంద్రాల స్థాపనలో అసాధారణ అభివృద్ధి కన్పిస్తున్నప్పటికీ, దేశ పరిస్థితులకనుగుణమైన విద్యను ఆ సంస్థలు బోధిస్తున్నాయా అనేది ప్రశ్నార్థకంగా వుంది. ఈ ప్రతిష్ఠాత్మక విద్యాసంస్థల నుండి బయటకు వచ్చే అనేకమంది గ్రాడ్యుయేట్లు భారతదేశం విడిచివెళ్ళి పూర్తిగా నూతన పని, జీవన స్థితిగతులకనుగుణంగా తేలికగా సర్దుకొని జీవిస్తున్నారు.

అధికార మార్పిడి ద్వారా సామ్రాజ్యవాద ద్రవ్య పెట్టుబడి భారతదేశంలోకి ప్రవహించి, దేశ ఆర్థిక వ్యవస్థలో అన్ని విభాగాలనూ ముంచెత్తేందుకు బ్రిటిష్ వలసవాదులు మార్గాన్ని సుగమం చేశారు. మన సహజ, ఆర్థిక మరియు మానవ వనరుల తరలింపు మున్నెన్నడటికంటే తీవ్రమైంది. దేశం తన కాళ్ళపై తాను నిలబడి ప్రజా ప్రయోజనాలకనుగుణంగా వ్యవహరించేందుకు దేశానికి వనరులేమీ మిగలకపోగా, అంతర్జాతీయ ఆర్థిక రాజధానుల వెంట బిచ్చమెత్తుకోవటమే మిగిలింది. ఆఫ్ఘనిస్తాన్‌పై అమెరికా సామ్రాజ్యవాదుల సైనికదాడి ఖర్చులను సమకూర్చుకునేందుకుగాను, మన ఆర్థిక మిగులును అమెరికాతో వాణిజ్యంపై వెచ్చించాల్సిందిగా డోనాల్డ్ ట్రంప్ మన పాలకులను ఆదేశించేంతగా వారు లొంగిపోయారు.

భారత సమాజ ఆర్థిక, రాజకీయ, సాంస్కృతిక వెనుకబాటు తనానికి ప్రధాన అవరోధంగా వున్న ఫ్యూడలిజం సంకెళ్ళనుండి విడివడకపోవటంతో ప్రజలను విభజించి, అణచివుంచేందుకు పాలకవర్గాలు కులతత్వాన్ని, మతతత్వాన్ని సాధనంగా చేసుకొని, వానిని పెంచి పోషిస్తున్నాయి. రైతాంగ ప్రజానీకపు భూములను బలప్రయోగంతో, మరియు ఆర్థిక మీటల ద్వారా గుంజివేసుకుంటూ ఫ్యూడల్ సంబంధాలలో మార్పులు చేపట్టున్నారు. రైతాంగ ఆత్మహత్యలు పెద్ద స్థాయిలో వలసలు, దళితులపై దాడులకు దోవతీస్తున్న, పెరుగుతున్న వర్గ ఉద్రిక్తతలు– అడవులనుండి ఆదివాసుల గెంటివేతలు – గ్రామీణ భారతమంతటిలో నేడు మనం చూస్తున్న పరిస్థితులివే.

ఇది – అన్ని రంగాలలోనూ స్తబ్దతకు కారణంగా వుంది. ఆర్థిక రంగంలో – నిరుద్యోగం, పేదరికాలు తీవ్ర స్థాయిలో వున్నాయి. ఉద్యోగాలనాశించే యువతను ఉద్యోగాల కల్పనాదారులుగా పిలుస్తూ ప్రధాని నరేంద్రమోడీ యువతకు ఉద్యోగాలు కల్పించే బాధ్యత నుండి తప్పుకున్నాడు.

రాజకీయరంగంలో కనీసం ప్రజాస్వామ్యాన్ని పోలిన విధానాన్ని అయినా అందించటంలో రాజకీయ వ్యవస్థ విఫలమైంది. ప్రజలు ఎదుర్కొనే సమస్యలకు మాయాజాల పరిష్కారాలతో సరిపుచ్చుతున్నారు. సాంస్కృతిక రంగంలో – మూఢత్వం, ఉన్మాదం, దేవదూతలు, బాబాలతోపాటు కుళ్ళిన పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ లక్షణాలన్నీ అభివృద్ధికి ఆటంకంగా వుండగా, వీటన్నింటినీ ఆధునిక ప్రసార సాధనాల ద్వారా పునరుద్ధరించి, ప్రోత్సహించి ప్రచారం కల్పిస్తున్నారు.

జాతీయ ఉద్యమ నాయకుల ప్రసంగాలను రేడియో ద్వారా విన్నపుడు గతంలో మన యువజనులు గర్వంగా భావించేవారు. కాగా, ఇప్పుడు వారు టి.వి.లో ఆ ఛానెల్‌ను తప్పించి, మరో పనికిమాలిన కార్యక్రమాన్ని చూడటానికి ఇష్టపడుతున్నారు. దేశంలో అత్యంత కీలకమైన యువశక్తిని జాగృతం చేయటంలో, వారి చొరవను పెంపొందించటంలో రాజకీయ నాయకత్వం సంపూర్ణంగా విఫలమైంది. దేశంలో వారి పాలన జాతీయోద్యమం నాటి నుండి నేటి వరకు భాగస్వాములవుతున్న యువజనుల ఆశలను, కలలను చెదరగొట్టేసింది.

ఇది నిరాశాజనకమైన వాదన కాదు. సొరంగానికి మరో చివర దీపం వెలుగుతూ వుంది. ముందుకు సాగుతున్న ఆదివాసుల పోరాటాలు, భూమికోసం సాగుతున్న రైతుల, దళితుల పోరాటాలు; తమ పని పరిస్థితుల మెరుగుదల కోసం, శ్రమ దోపిడీకి వ్యతిరేకంగా కార్మికవర్గం సాగిస్తున్న పోరాటాలు; మెరుగైన భవిష్యత్తు కోసం మహిళలు సాగించే పోరాటాలు – వీటన్నింటితో చెదిరిన మన కలలు సాకారవుతాయి. శ్రామిక, పీడిత, తాడిత ప్రజానీకం తమ పోరాటంతో ఈ దేశ భవిష్యత్తును మార్చివేసి దోపిడీ, అణచివేతలకు తావు లేని నూతన సమాజాన్ని నిర్మాణం చేయగలుగుతారు.

(క్లాస్ స్ట్రగుల్, 2017 ఆగస్టు సంపాదకీయం)

○○○○